

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Programma

quo

Methodus

numeros per datos quotcunque divisores divisos
data residua relicturos investigandi
exponitur
et simul

ANNIVERSARIA SCHOLÆ
VIBURGENSIS EXAMINIS
NATIO

indicitur

ad diem 12 mensis Septembris MDCCCVIII

per

Carolus Ferdinandus Degen;
A. A. L. L. M., Soc. Reg. Sc. Havn. M. O.
Scholaque Viburgensis Rectorem.

Particula I.

Viburgi. Typis P. S. Fønssit.

Agnolo studiorum Socio
quisquis demum fuerit
hunc fasciculum
opusculorum suorum

amicè offert

Die d. 11 Oct.
1810.

aque ignotus

Clertus.

Sequens

Problema

Numerum invenire, qui per datos divisores divisus, data residua relinquat?

duplici methodo solvere docebimus; duo scil. dantur casus ab invicem nonnihil diversi; illa enim residua, quæ data esse sumamus, aut in numeris determinatis (& quod probe observandum, integris) ut 1, 2, 3, 4 &c., aut in quantitatibus post solutionem pro lubitu determinandis exhiberi & assignari posse, nullo negotio perspicitur. Pro horum casuum diversitate duæ exoriuntur methodi; toto ut ita dicam cœlo ab invicem distantes. Habet autem problema nostrum usum practicum. Hinc brevem hanc dissertationem in tres partes dispescemus, quarum prima speci-

alem, secunda generalem solvendi methodum, tertiadenique usum practicum monstrabit.

Ante vero, quam ad ipsas solutiones progrediamur, nonnulla ad verum propositi problematis sensum perspiciendum haud parum facientia præmonere necesse est. Et primo quidem observandum est, problema nostrum sic propositum indeterminatum esse, quippe cui non unica, sed plures simul solutiones satisfaciant; id quod, quo clarius intelligatur, sumamus casum quæstionis simplicissimum, quo quæritur numerus, qui per datum divisorem divisus datum residuum relinquat, ubi manifestum est quodlibet productam ex divisore dato & numero quocunque integro conflatum datoque residuo auctum problemati satisfacere. Ita si quæritur numerus, qui per 17 divisus 6 unitates relinquat, solutionem præbebit additio 6 illarum unitatum ad factum cujusvis numeri v. c. 3 in divisorem datum (17), adeoque 57. Numerorum autem problemati satisfacientium unus est minimus, velut in casu exempli hic allati ipsum residuum; reliqui, quilibet proxime præcedente major, seriem arithmeticam constituent, v. c.

(A) 6, 23, 40, 57, 74, 91, 108, &c. &c.

Nec aliter res se habebit, si duo pluresve divisores cum suis residuis præscribuntur. Quærat enim v. c. numerus qui per 7 divisus 2 relinquat, id quod quasi palpando fiet, si formetur arithmetica progressio, a residuo dato (2) incipiens & per datum divisorem, seu differentiam, crescens, adeoque hæc:

*

(B) 2, 9, 16, 23, 30, 37, 44 &c.

Unde, collata utraq. serie, constat numerum 23 hac proprietate gaudere, ut per 17 divisus 6, per 7 vero divisus 2 relinquat. Eadem vero proprietate gaudent numeri numero infiniti, serie arithmetica per 119, id est, per divisorum productum 7. 17, crescente ipsi progredientes, sc.

(C) 23, 142, 261, 380, 499, 618, &c.

Quare neque pro pluribus divisoribus problema nostrum pro determinato habendum, nisi quærat, non quilibet numerus, sed numerus omnium minimus, qui per datos divisores divisus data residua relinquat. Hoc enim invento reliqui nullo plane negotio invenientur, continua sc. producti ex omnibus divisoribus conflati additione.

Deinde probe tenendum est, si dati divisores illi divisorem habeant communem, fieri posse, ut nulla omnino solutio exhiberi queat. Exemplo luculentissimo cautionalem hanc problemati nostro jungendam propositionem corroboremus!

Proponatur ex. gr: investigandus numerus, qui per 21 divisus 13, per 14 divisus 8 relinquat. Erit igitur hic numerus, quem littera N indicabimus, duplicis formæ; cum enim (per præcc.) quilibet numerus in 21 ductus & residuo 13 additus problemati in genere satisfiat, erit $N = 21 p + 13$, sumto pro [p] numero quovis integro. Eadem ex causa erit $N = 14 q + 8$; unde patet ad solutionem problematis requiri ut sit

$$21 p + 13 = 14 q + 8$$

ubi q itidem numerum integrum denotat.

Transpositis autem secundum notissimas calculi regulas terminis 8 & 21 p, sequitur æquatio:

$$5 = 14 q - 21 p$$

Ob divisorem communem 7 (quem quidem solutioni officere diximus) sequitur

$$\frac{5}{7} = 2 q - 3 p$$

Cum autem sint 2 q & 3 p numeri integri (per hypoth.) erit eorundem differentia itidem numero integro æqualis. Foret igitur fractio

$\frac{5}{7}$ numero integro æqualis. Quod cum sit absurdissimum, concludimus, nullam hoc casu obtinere solutionem, id est, nullos omnino valores integros (positivos aut negativos) qui problemati satisfaciant, litteris p & q assignari posse. Eademque difficultate semper laborabit generalis illa quæstio, nisi ubi residuorum datorum differentia communi divisorum divi-
fori aut æqualis fuerit, aut eundem ceu illius multipulum contineat.

Denique, quomodo solvenda sit æquatio hujus formæ v. c.

$$13 q - 21 p = 1$$

(cujus membrum secundum unitati semper æquale ponimus ostendendum. Fiat nempe sequens divisio:

$$\begin{array}{r}
 13) 21 \quad (1 \\
 \underline{13} \\
 8) 13 \quad (1 \\
 \underline{8} \\
 5) 8 \quad (1 \\
 \underline{5} \\
 3) 5 \quad (1 \\
 \underline{3} \\
 2) 3 \quad (1 \\
 \underline{2} \\
 1) 2 \quad (2)
 \end{array}$$

& ex quotis inventis, sequentis diagramma-
tis ope, eruantur valores p & q:

	A	B
Quoti	1	0
1	0	1
1	1	1
1	1	2
1	2	3
1	3	5
2	5	8
	13	21

singulos sc. columnarum A & B terminos per
quotos iisdem correspondentes multiplicando
terminoq. proxime præcedenti addendo, donec
ad divisores datos 13 & 21 perveniatur. Ita,
si a quoto 1 (ad a) initium fit, erit

Pro serie A			
1.	2	+	1 = 3
1.	3	+	2 = 5
2.	5	+	3 = 13

Pro serie B			
1.	3	+	2 = 5
1.	5	+	3 = 8
2.	8	+	5 = 21

Jam, transversim multiplicando, erit

$$13. 8 = 104 \quad \& \quad 21. 5 = 105$$

Hinc si fiat $p = 5$ & $q = 8$. habebimus

$$13 q - 21 p = 104 - 105 = -1$$

Quærebatur autem æquatio ejus conditionis,
ut esset $13 q - 21 p = +1$.

cui quidem satisfiet ponendo $p = -5$ & $q = -8$; tum enim erit $13q - 21p = -104 + 105$, ob $-5 \times -21 = +105$: verumtamen cum in genere possit, ut valores, v. c. p & q sint positivi, huic incommodo sequenti modo medelam afferre licet:

$$\begin{aligned} 13q - 21p &= 13q + 13 \cdot 21 - 21p - 13 \cdot 21 \\ &= 13 \cdot [q + 21] - 21 \cdot [p + 13] \\ &= 13 \cdot q' - 21 \cdot p' \end{aligned}$$

id est, præter valores negativos p & q , alii p' & q' s. $p + 13$ & $q + 21$ æquationi æque satisfaciunt. (In genere toties repetenda est numerorum 13 & 21 additio, donec valores positivi p' & q' , p'' & q'' , p''' & q''' &c. prodeant.) Hic igitur nanciscimur $p' = -5 + 13 = +8$ & $q' = -8 + 21 = +13$, quibus adhibitis erit, ut quærebat, $13q' - 21p' = 13 \cdot 13 - 21 \cdot 8 = 169 - 168 = +1$

Quo hæc vero methodus animo lectoris altius infixæ hæreat, alio quodam exemplo eandem uberius exponere benigne nobis concesserint quicumque rei mathematicæ bene cupiant.

Data nimirum æquatione

$$28x - 65y = 1$$

proponitur, numeros x & y , integros & pos

fitivos, huic æquationi congruentes indagare.

Facta ut ante divisione

$$\begin{array}{r}
 28 \overline{) 65} \quad (2 \\
 \underline{56} \\
 9 \quad 28 \quad (3 \\
 \quad \underline{27} \\
 \quad \quad 1 \quad 9 \quad (9
 \end{array}$$

& descripto diagrammate

		A	B
Quoti		1	0
2	- - - -	0	1
3	- - - -	1	2
9	- - - -	3	7
		28	65

eruantur hunc in modum columnarum A & B termini:

Pro serie A

$$\begin{array}{l}
 2. 0 + 1 = 1 \\
 3. 1 + 0 = 3 \\
 9. 3 + 1 = 27
 \end{array}$$

Pro serie B

$$\begin{array}{l}
 2. 1 + 0 = 2 \\
 3. 2 + 1 = 7 \\
 9. 7 + 2 = 65
 \end{array}$$

At, si transversim multiplicando producta $28 \cdot 7 = 196$ & $65 \cdot 3 = 195$ comparemus, unitate, hic ut ante, ab invicem differre reperiemus; adeoq. valores $x = 7$ & $y = 3$ æquationis solutionem præbent. Neque tamen soli. Est enim

$28x - 65y = 28x + n.28 - 65y - n.28.65.$
pro quovis ipsius n valore. Hinc

$$28x - 65y = 28. [x + n.65] - 65. [y + n.28]$$

$$= 28. X - 65. Y$$

si quidem ponitur $X = x + n.65$

$$Y = y + n.28$$

Adeoq. pro valoribus invenis $x = 7$ &
 $y = 3$, salva æquationis indole, commode sub-
stitui poterint termini serierum

*

$$X = 72, 137, 202, 267, 332, 397, \dots$$

$$Y = 31, 59, 87, 115, 143, 171, \dots$$

Ira si capiantur termini correspondentes $x =$
 202 & $y = 87$ fiet

$$28. 202 - 65. 87 = 5656 - 5655 = 1.$$

Perfacilis autem & memoriæ nullo negotio
mandanda hinc derivatur regula sequens:

a) Ope diagrammatis ante descripti [cujus
quatuor supremi termini semper erunt 1, 0 pro
serie A; 0, 1 pro serie B] eruantur termini
divisores datos proxime præcedentes.

b) His terminis in æquationem datam
illatis, si pro + 1 exsurgat valor unitatis ne-
gativus, pro valoribus terminorum inventorum
positivis sumantur negativi & æquales, ut pro
7 & 11, — 7 & — 11.

c) Cuilibet termino (negativo) addatur al-

terius termini (negativi) factor numericus (divisor datus) donec producat in serie arithmetica terminus positivus, eademque in utraq. serie continuetur operatio donec habeantur bini termini positivi correspondentes, id est, a primo æque distantes. Hi æquationi satisficient.

Ponamus jam pro æquatione

$$(P) \quad 28x - 65y = 1$$

propositam fuisse hanc

$$(Q) \quad 28x - 65y = 17$$

tum statim patet, vel mediocri acumine prædito, cum æquationi P satisficiant valores $x = 7$ & $y = 3$, æquationi Q congruere valores $x = 7$. $17 = 119$ & $y = 3$. $17 = 51$; neque tamen, prouti illi sunt minimi, sequitur hos quoque fore minimos omnium valorum æquationi Q satisficientium. Immo si formentur series arithmeticæ

*

pro $x \dots R) \quad 119, 54, -9, \&c.$

(subducendo 65 unitates)

pro $y \dots S) \quad 51, 23, -5, \&c.$

(subducendo 28 unitates)

patet, ex ante traditis, valores $x = 54$ & $y = 23$ æquationi æque satisfacturos esse, ac 119 & 51 . Revera erit, calculo instituto: $28 \cdot 54 - 65 \cdot 23 = 1512 - 1495 = 17$.

His præmissis ad solutionem problematis specialioris nos accingimus. Lectori autem optime consultum iri credimus, si generalia methodi nostræ præcepta exemplo particulari & late satis parenti, adeoq. brevissime, illustremus.

Quærat igitur numerus ejus conditionis, ut idem divisus per 5, 2; per 7, 3; per 9, 8 & per 11, 6 relinquat; quem adeo, vi ante traditorum, quatuor easque diversas formas induere constat, s. erit numerus quæsitus

$$(A) \quad (B) \quad (C) \quad (D)$$

$$N = 5v + 2 = 7x + 3 = 9y + 8 = 11z + 6$$

Sunt autem, prouti res postulat, divisores 5, 7, 9, 11 inter se primi.

Jam ex æquatione $5v + 2 = 7x + 3$ sequitur per transpositionem terminorum

$$5v - 7x = 1$$

Facta vero divisione, quam præcepimus, reperientur quoti 1, 2, 2; qui, secundum methodum in præcc. traditam, & ad normam diagrammatis illius dispositi, præbebunt valores $v = 3$ & $x = 2$; unde perspicitur numerum minimum formis (A) & (B) respondentem fore $17 = 5 \cdot 3 + 2 = 7 \cdot 2 + 3$. In genere vero habebitur numerus hisce formis respondens $= 17 + 5 \cdot 7 \cdot m = 35m + 17$

Eadem prorsus ratione, sumpta æquatione

$$9y + 8 = 11z + 6$$

erit, membris hujus æquationis transpositis,

$$11z - 9y = 2$$

quæ, æquatio secundum præcepta nostra si tractetur, (immo primo quidem obrutu) præbet valores

$$y = z = 1$$

unde sequitur, numerum minimum formis (C) & (D) inclusum, esse $17 = 9 \cdot 1 + 8 = 11 \cdot 1 + 6$, in genere vero hac forma:

$$17 + 9 \cdot 11 \cdot n = 17 + 99n$$

sumtis, pro m & n , numeris quibusvis integris & positivis.

Cum autem numerus quæsitus quatuor illas formas simul induat, necesse est, sit

$$17 + 35m = 17 + 99n$$

$$\text{f. } 35m = 99n$$

Hinc perspicitur sumi debere $m = 99$ & $n = 35$ quo ultimæ huic æquationi satisfiat; tum vero ob $35 \cdot 99 = 3465$, erit $N = 3465 + 17 = 3482$. Quod vero numerus inventus iis proprietatibus gaudeat, quas problematis natura postulat, divisione actu instituta evidens fiet; erit enim

$$3482 = 5 \cdot 696 + 2 = 7 \cdot 497 + 3 = 9 \cdot 386 + 8 = 11 \cdot 316 + 6.$$

Casu quodam singulari evenit, ut in exemplo præc. probl. numerus 17 bis occurrat. Hanc identitatem ut tollamus, loco formæ (D) aliam v. c. $11z + 1$ substituamus. Erit igitur, hoc assumpto,

$$9y + 8 = 11z + 1$$

sive $11z - 9y = 7$

cui æquationi respondere invenies valores $y = 9$ & $z = 8$ & quidem sequenti calculo, quem majoris perspicuitatis causa hic subjungere libet. Divisio hæc:

9) 11 (1		1	0
9		1	1
—		4	1
2) 9 (4		2	4
8		9	11
—			
1) 2 (2			

præbet quotos 1, 4, 2.

Ex diagrammate addito videmus, æquationi

$$11z - 9y = 1$$

respondere valores $z = -4$ & $y = -5$,

unde patet æquationi $11z - 9y = 7$

responsuros esse valores $z = -28$ & $y = -35$

Formatis vero seriebus

*

(A) — 28, — 19, — 10, — 1, + 8, + 17,
+ &c. (pro z)

(B) — 35, — 24, — 13, — 2, + 9, + 20,
+ &c. (pro y)

habentur valores minimi positivi $z=8$ & $y=9$, ob

$$11.8 - 9.9 = 88 - 81 = 7$$

pro veris & genuinis habendi. Hic erit numerus utrique formæ (C) & (D) respondens in genere

$$= 9.9 + 8 + 9.11.n$$

$$= 11.8 + 1 + 9.11.n$$

$$= 89 + 99.n$$

Ita ergo comparatus erit numerus quæsitus N , ut binis hisce formis simul exhiberi queat:

$$17 + 35.m = 89 + 99.n$$

Exinde vero sequitur

$$35.m - 99.n = 72$$

Quærantur quoti ex divisione numerorum 35 & 99 emergentes, quibus repertis (sunt autem 2, 1, 4, 1, 5) invenietur diagrammatis ope

$$35.17 - 99.6 = 595 - 594 = 1$$

Unde patet adhiberi posse numeros

$$m = 17.72 = 1224 \text{ \& } n = 6.72 = 432$$

At ope serierum arithmeticarum (per 99 & 35) decreſcentium perveniemus ad ſequentes terminos:

(A) 1224, 1125, 1026, 927, 828, 729, 630, 531,
432, 333, 234, 135, 36 (pro m)

(B) 432, 397, 362, 327, 292, 257, 222, 187,
152, 117, 82, 47, 12 (pro n)

Minimi itaque valores ipsorum m & n erunt

$$m = 36 \text{ \& } n = 12$$

quibus adhibitis patet æquationi satisfieri, ob

$$35. 36 - 12. 99 = 1260 - 1188 = 72$$

Hinc tandem obtinebitur generalis illa numeri in secundo hoc exemplo eruti forma

$$N = (17 + 35. 36 = 89 + 99. 12) + 5.$$

7. 9. 11. p

$$\text{f. } N = 1277 + 3465 p,$$

cujus formulæ minimus valor, posito $p = 0$, erit $N = 1277$.

Est autem $1277 = 5. 255 + 2 = 7. 182 + 3 = 9. 141 + 8 = 11. 116 + 1$, unde solutionis nostræ veritas abunde confirmatur.

Ceteroquin quivis facile intelligit, subductioni, qua series illæ arithmeticæ formandæ sint, divisionem substitui posse, minimosq. illos ipsorum m & n valores immediate inveniri. Ita

99)	1224	(12	35)	432	(12
	99			35	
	234			82	
	198			70	
	36			12	

per exempla calculi hic subjecti apparet, facta res subductione, in utraq. serie terminum tertium fore 12 & 36.

Cave autem, in erroneos valores inci-

das, id quod tibi accidet, ubi, facta ejusmodi divisione, quæ inveneris residua, nullo quotorum respectu habito, adhibueris; ista enim residua, quotis inæqualibus, falsos necessario præbebunt æquationis radicum valores. Fac enim ex. gr. alicujus problematis solutione ad radices 317 & 644 æquationi sue satisfaciens perventum esse, pro istis autem minores quaeri, & quidem divisione per numeros 29 & 71 instituta id effici: tum, ob

$317 = 10. 29 + 27$ & $644 = 9. 71 + 5$
id est, ob quotos inæquales 10 & 9, residua 27 & 5 pro veris illis 317 & 644 minime usurpari posse liquet. Hoc vero non officit, quo minus veræ radices minimæ eruantur. Est enim

$10. 29 = 9. 29 + 29$; adeoque
 $317 = 9. 29 + 29 + 27 = 9. 29 + 56$
quemadmodum $644 = 9. 71 + 5$

Illud igitur residuum (hic 5) quod minori quoto respondet, servandum est, addito alteri residuo quotorum inæqualium differentia (hic $10 - 9 = 1$) & divisoris maj. qcc. correspondentis (hic 29) producto (hic 1. 29).

Nititur autem hæc casus particularis solutio continuarum illarum fractionum indole,

quarum usum breviter descripsimus in Programmate, quo Ao. 1805 anniversaria festi natalis, Regis clementissimi, CHRISTIANI SEPTIMI solennia pie sancteque colenda, pro officio, nostro cum munere conjuncto, proscripsimus. Generaliorem vero quin adeo latissime patentem hujus problematis solutionem, arctissimis præsentis opusculi finibus inclusi, anno proximo, si vitam viresq. nobis largiri Summo placuerit Numini, ceu secundam nostræ dissertationis particulam, cum civibus amplissimis & doctissimis communicare statuimus, particulæ postremæ usus practici expositionem reservantes. Ad selectiora certe Arithmetices capita referendum esse universum hoc argumentum, cum in vulgaribus libris hac de arte præcipientibus idem frustra quæsieris, Lector benevole, persuasum Tibi quin habiturus sis, nullus dubito.

